

2 téhož zákona), a míní-li se takto dovolávati desetileté lhůty promlčecí, byla by musila splnění předpokladů dokázati (srov. nález Boh. A 9692/32).

Č. 12.866.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * Rozhodnutí zemského úřadu o zařazení báňského podniku podle úrazového zákona bez dohody s příslušným báňským hejtmanstvím je podstatně vadné.

(Nález z 19. dubna 1937 č. 12.221/37.)

Prejudikatura: Boh. A 2517/23.

Věc: Úrazová pojišťovna dělnická v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 9. srpna 1934 o zařazení podniku do nebezpečenského procenta.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Stěžující si pojišťovna vyslovila výměrem z 24. prosince 1931, že podnik »dobývání hnědého uhlí«, důl Milada fy Josef M. a Josef U. v Třískolupech, zařaduje od 1. července 1931 podle titulu 583 a) do nebezpečenské třídy IX. a do nebezpečenského procenta 46. V námitkách podaných proti tomuto výměru domáhala se firma snížení nebezpečenského procenta na 43.

Nař. rozhodnutím zem. úřad v Praze námitkám těm vyhověl a zařadil řečený podnik do nebezpečenského procenta 43 v podstatě z toho důvodu, že vzhledem k jednoduchým poměrům těžebním na dole »Milada« jest úrazové nebezpečí značně zmenšeno.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, nss musil si — třeba stížnost svými námitkami nedává mu k tomu sama podnětu — z povinnosti úřední především rozřešiti otázku, zda žal. úřad byl příslušný, aby v tomto sporu, v němž jde nesporně o zařazení podniku horního do nebezpečenského procenta, samostatně rozhodl. Otázku tuto nutno zodpověděti záporně.

Podle § 18 odst. 3 úraz. zákona má představenstvo úrazové pojišťovny rozhodnouti o tom, zda ten který podnik je skutečně podroben pojištění, a v případě kladném, do které třídy nebezpečenské a do kterého procenta této třídy nebezpečí má býti zařaděn. O námitkách podnikatelem do tohoto rozhodnutí podaných rozhoduje zem. úřad politický, nyní zem. úřad, a to s platností konečnou. Totéž platí o rozhodnutích pojišťovny učiněných podle §§ 19 a 20 úraz. zákona podle 2. odst. těchto paragrafů. Tato ustanovení byla doplněna článkem XIV. zákona č. 207/1919 Sb., který v § 50 pod novým nadpisem »Spolupůsobení úřadů« přidal jako odstavec třetí předpis, že v případech, ve kterých podle úraz. zákona přísluší rozhodovati úřadům politickým, rozhodují politické úřady v dohodě s úřady horními, jde-li o podniky podrobené doзору těchto úřadů. Z těchto předpisů plyne, že rozhodovací kompetence úřadů politických v těch úrazových záležitostech, v nichž jde o podniky pod-

léhající dozoru úřadů báňských není samostatná, neboť jest omezena souhlasným projevem příslušného úřadu báňského. Každý z projevů obou úřadů (politického a báňského) je podle toho nezbytnou složkou společné vůle, která je pak v rozhodnutí jako v úhrnném aktu jednotně vyjádřena, což má býti v něm také uvedeno, takže žádný z obou kooperujících úřadů sám o sobě není příslušný rozhodnutí vydati (srov. Boh. A 7684/29, 2517/23). Rozhodnutí v uvedených věcech jen úřadu politického, který se s příslušným báňským úřadem nedohodl, je rozhodnutím úřadu o sobě nepřislušného.

V dnešním sporu šlo o zařazení podniku, jehož předmětem je dobývání hnědého uhlí, které jako vyhrazený nerost náleží podle § 3 hor. zákona k hornímu regálu. Provozování takového podniku je podrobena dozoru horních úřadů (§ 220 hor. zákona). Šlo tu tedy o případ, ve kterém podle § 50 odst. 3 úraz. zákona ve znění zákona č. 207/1919 Sb. příslušelo rozhodnouti politickému úřadu v dohodě s úřadem horním, takže žal. úřad sám o sobě nebyl příslušný, aby v tomto sporu rozhodl. Žal. úřad vyžádal si sice o námitkách dnešní zúč. strany, jež uplatnila proti zařadovacímu výměru, vyjádření báň. revírního úřadu v Mostě, leč nař. rozhodnutí vydal samostatně, aniž se před jeho vydáním dohodl s příslušným horním úřadem, jak to předpisuje cit. zákonné ustanovení, neboť takovéto pouhé vyjádření o podaných námitkách za dohodu ve smyslu tohoto ustanovení pokládati nelze, ježto dohodou sluší tu rozuměti projevený formální souhlas příslušného horního úřadu s o b s a h e m zamýšleného rozhodnutí, sděleného jemu před jeho vydáním. Leč i kdyby ve vyjádření báň. revírního úřadu v Mostě z 28. srpna 1933 bylo lze materiálně shledávati takovou dohodu, nebylo by ji lze uznati za dohodu učiněnou s příslušným horním úřadem, poněvadž příslušným horním úřadem byl by tu jen horní úřad zem. koordinovaný žal. úřadu zem., tedy báň. hejtmanství v Praze (srov. také § 48 odst. 2 úraz. zákona ve znění zák. č. 207/1919 Sb.). Tím, že žal. úřad vydal nař. rozhodnutí bez dohody s příslušným horním úřadem, opominul zákonem předepsané podstatné formy správního řízení.

Č. 12.867.

P o j i š ť o v a c í p r á v o: Zaměstnanci podniku, ve kterém se užívá nákladního automobilu, podléhají podle § 3 zák. čl. XIX:1907 úraz. pojištění, pokud tu je jen abstraktní možnost nebezpečství úrazu.

(Nález z 19. dubna 1937 č. 12.222/37.)

V ě c: Alexander L. v Popradě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 12. června 1934 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zem. úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě uznala výměrem z 22. května 1933 podnik stěžující si firmy »obchod se smíšeným zbožím a nákladní auto« za povinný pojištěním a zařadila jej pod příslušný titul a do příslušné nebezpečenské třídy a ne-